

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Кюстендил, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калин К. В.ев

при участието на секретаря ИРЕНА АНДР. АЛЕКСАНДРОВА
като разглежда докладваното от Калин К. В.ев Гражданско дело №
20231520100753 по описа за 2023 година

Образувано е по искова молба с вх. №3593/12.04.2023 г., депозирана от „ЙЕТТЕЛ България“ ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, чрез адв. Н., съдебен адрес: гр. С., п.к. 1606, ул. „*****“ №**, против С. К. И., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. „*****“ №*.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът, чрез назначения му особен представител – адв. К., е депозирал писмен отговор.

В исковата молба се твърди, че срещу ответника било образувано ч. гр. д. № 2017/2022 г. по описа на КРС, продължение на което е и настоящото исково производство.

Сочи се, че С. К. И. сключила с оператора следните договори: Договор за мобилни услуги от 18.09.2020 г. с предпочетен номер +***** (*****), Договор за лизинг от 18.09.2020 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка „ALCATEL 1S 2020 Dual Green“, Договор за мобилни услуги от 16.12.2020 г. с предпочетен номер +***** , Договор за мобилни услуги от 20.12.2020 г. с предпочетен номер +***** , Договор за лизинг от 20.12.2020 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка „SAMSUNG Galaxy A20s 32GB Dual Blue“, Договор за мобилни услуги от 30.12.2020 г. с предпочетен номер +***** за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал +“, Договор за лизинг от 30.12.2020 г., с който лизингодателят предоставя за

временно и възмездно ползване устройство марка „HUAWEI P40 lite 128GB Dual Green”.

Длъжникът не изпълнил задълженията си по сочените споразумения, с оглед на което към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, И. имала неизпълнени задължения за предходни години, представляващи предоставени услуги в размер на 1 941, 43 лв.(хиляда деветстотин четиридесет и един лева и 43 ст.), формирани, както следва:

- 145, 64 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 15.12.2020 г. - 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** (*****);

- 128, 37 лв., представляващи начислена неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** (*****);

- 83, 80 лв., представляващи лизингови вноски за отчетен период 15.12.2020 г. - 14.05.2021 г. по Договор за лизинг от 18.09.2020 г.;

- 120, 45 лв., представляващи разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по Договор за лизинг от 18.09.2020 г.;

-56, 13 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 15.12.2020 г. - 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

-27, 48 лв., представляващи начислена неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

-151, 76 лв., представляващи неплатени абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 15.12.2020 г. - 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

-154, 40 лв., представляващи начислена неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

-52, 67 лв., представляващи лизингови вноски за отчетен период 15.12.2020 г. - 14.05.2021 г. по Договор за лизинг от 30.12.2020 г.

- 385, 73 лв., представляващи разликата между цената на устройството без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по Договор за лизинг от 30.12.2020 г.;

-123, 56 лв., представляващи неплатени абонаментни такси за отчетен период 25.11.2020 г. - 24.02.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

-95, 90 лв., представляващи начислена неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****;

- 214, 10 лв., представляващи лизингови вноски за отчетен период 25.11.2020 г. - 24.04.2021 г. по Договор за лизинг от 20.12.2020 г.

-201, 44 лв., представляваща разликата между цената на устройството

без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по Договор за лизинг от 20.12.2020 г.

Тези задължения на С. И. били обединени във Фактура № 7314092619/25.12.2020 г., Фактура № 7314786879/15.01.2021 г., Фактура № 7315388959/25.01.2021 г., Фактура № 7316059946/15.02.2021 г., Фактура № 7316690045/25.02.2021 г., Фактура № 7317534845/15.03.2021 г., Фактура № 7317991395/25.03.2021 г., Фактура № 7319296970/25.04.2021 г., Фактура № 7320142414/15.05.2021 г.

Ето защо се поддържа искане да бъде постановено решение, по силата на което да бъде признато за установено спрямо С. К. И., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. "*****" № *, че към нея съществува изискуемо вземане на ищеца „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК: 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес парк София, сграда 6, в **общ размер на 1 941, 43 лева** /хиляда деветстотин четиридесет и един лв. и 43 ст./, представляващи неплатени месечни абонаменти и използвани услуги, дължима сума за мобилно устройство и неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****(+*****) и неплатени лизингови вноски по Договора за лизинг към него, неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, неплатени месечни абонаменти и използвани услуги, дължима сума за мобилно устройство и неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** и неплатени лизингови вноски по Договор за лизинг към него, неплатени месечни абонаменти и използвани услуги, дължима сума за мобилно устройство и неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +***** и неплатени лизингови вноски по Договора за лизинг към него, **ведно със законната лихва** от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателно изплащане на сумите.

Претендират се и сторените съдебно-деловодни разноски в заповедното и настоящото производства.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът, чрез назначения особен представител – адв. К., е депозирал писмен отговор. Сочи се, че искът е допустим, но неоснователен.

В съдебно заседание, ищцовото дружество не изпраща представител, но с нарочна молба поддържа претенциите си. Ответникът редовно призован не се явява, представлява се от особения си представител - адв. К.

Районен съд - Кюстендил, след като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От представените по ч. гр. д. № 2017/2022 г. по описа на КРС писмени доказателства /договори за мобилни услуги, за лизинг/ се установява, че С. К.

И. е сключила с ищцовото дружество следните договори: Договор за мобилни услуги от 18.09.2020 г. с предпочетен номер + *****, Договор за лизинг от 18.09.2020 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка „ALCATEL 1S 2020 Dual Green”, Договор за мобилни услуги от 16.12.2020 г. с предпочетен номер + *****, Договор за мобилни услуги от 20.12.2020 г. с предпочетен номер + *****, Договор за лизинг от 20.12.2020 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка „SAMSUNG Galaxy A20s 32GB Dual Blue”, Договор за мобилни услуги от 30.12.2020 г. с предпочетен номер + *****, за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал +“, Договор за лизинг от 30.12.2020 г., с който лизингодателят предоставя за временно и възмездно ползване устройство марка „HUAWEI P 40 lite 128GB Dual Green”. Заедно със сключването на договорите за предоставяне на мобилни услуги между страните в процеса са предоставяни мобилни устройства на преференциални цени, като е отразен размерът на отстъпката спрямо стандартната цена на устройството. Подробно са описани цените на услугите в договорите.

От представената по делото декларация-съгласие към посочените договори се установява, че ответникът е декларираше получаване на екземпляр от Общите условия на оператора, както и че му е предоставена информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите. В тази връзка са представени и процесните общи условия по делото.

Съгласно чл. 4 от договора за лизинг, лизингополучателят е декларираше с подписването на договора, че е получил устройството, предмет на договора, във вид, годен за употреба и функциониращ изрядно съгласно техническите му характеристики.

За дължимите от ответника суми за потребени мобилни услуги, такси, лизингови вноски и неустойки за предсрочно прекратени договори са приложени заверени копия от фактури. Ищецът е посочил размерите на частичните плащания, извършени от ответницата, обуславящо по размер стойностите по приложените фактури и претендираните суми.

Съобразявайки посоченото, съдът установи следното от правна страна:

По допустимостта на исквете:

Производството по чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 415 ГПК е пряко обвързано със заповедното. Тази пряка обвързаност произтича от обстоятелството, че искът по чл. 422 от ГПК се счита за предявен от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като целта на ищкото производство е да се установи вземането на ищеца от ответника - длъжник, така, както същото е заявено в заявлението и съответно в издадената заповед за изпълнение. Тази

идентичност е процесуална предпоставка за допустимост, за наличието на която съдът следи служебно. В конкретния случай сочената идентичност между страните и предмета е налице, установителните искове са предявени в законоустановения за това срок, поради което съдът приема, че са допустими и съдът следва да се произнесе по тяхната основателност.

По основателността на исковете:

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 228 от ЗЕС.

Основателността на предявените при условията на обективно кумулативно съединяване искове за установяване задължението на ответника да заплати стойността на месечни абонаментни такси за потребени далекосъобщителни услуги се обуславя от предпоставките: валидно възникнало между страните правоотношение, елемент от съдържанието на което е задължение за заплащане на определена парична сума, настъпил падеж на това задължение и неизпълнение от страна на задълженото лице.

Представените и подписани от страните по делото договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях установяват юридически факти, породили облигационните правоотношения между същите. Правоотношенията са срочни, поради което и за процесния период страните са се намирали в договорна обвързаност. Съглашенията включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на предоставените и използвани услуги. Видно от положения от ответника подпис върху представените по делото декларации-съгласие, същият е декларира, че е получил подписан екземпляр от Общите условия, което показва, че е запознат със съдържанието им и е съгласен с условия по тях.

За да е налице задължение за ответника да заплати стойността на далекосъобщителните услуги, ищецът следва да установи, че ги е предоставил на потребителя-ответник за процесния период. Представените от ищеца по делото фактури не съставляват писмени доказателства за посочените по-горе релевантни за иска обстоятелства, а именно предоставяне от ищеца на договорените електронни услуги за исковия период, доколкото съставляват едностранно издадени от ищеца - оператор частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща материална доказателствена сила за установените в тях факти, съответно не доказват получаването на услугата от ответника, нито изправността на ищеца като страна по облигационните отношения.

Ответникът не спори срещу твърденията на ищеца, че за съответните периоди потребителят е имал възможност да използва мобилната мрежа на оператора. Следва да се отчете фактът, че дължимостта на претендираните

суми са за неплатен месечен абонамент за осигуряване на достъп до услугите, за които е сключен индивидуалния договор, в размери, съобразно избрания от потребителя абонаментен план и дължимостта им не зависи от генерирания трафик за съответния период. Съгласно т. 23, б. „Б“ от Общите условия на мобилния оператор, изрично приети от ответника, дължимият месечен абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуалния договор, т. е. ежемесечната такса се дължи по силата на самия договор между страните. Предоставянето на мобилен номер по всеки от сключените договори за мобилни услуги пък служи за идентификация на отделния абонат на оператора, ползващ мрежата му, т. е. съответният индивидуален номер се предоставя с цел достъп до мобилната мрежа. Дължимостта на месечните такси се дължи независимо от реалното потребление на услугите по предоставения абонамент, поради което възражението на ответника в противоположна насока се явява неоснователно и същият е следвало да заплаща доброволно, в срок и размер, дължимите такси, задължението за които е придобила с подписването на процесните договори за мобилни услуги.

Видно е от представените частни писмени доказателства /фактури/, че начислението на такси е за предоставена услуга, индивидуален номер и период, през който операторът е предоставил на абоната мрежата си. Така, независимо дали ответникът реално е използвал предоставените му услуги по сключения договор, той дължи месечни абонаментни такси.

Като законна последица от горното, върху уважения размер на претенцията следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – **07.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.**

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. чл. 345, ал. 1 от ТЗ.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение 8/2017 г. по тълк. дело № 8 по описа за 2017 г. на ОСГТК на ВКС е допустимо предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ. Тези разрешения следва да намерят приложение и по отношение на обявяването на предсрочната изискуемост на вноските по настоящите договори за лизинг, доколкото правната им уредба е сходна с тази по договорите за банков кредит. Същевременно, с оглед чл. 3, ал. 3 от ЗПК разпоредбите на закона се прилагат и за договорите за наем или лизинг, при които се предвижда възможност за закупуване на стоката - предмет на договора, а такава възможност е договорена от страните в чл. 1,

ал. 2 от процесния договор за лизинг. Следователно, въпреки че не е обявена предсрочната изискуемост на лизинговите вноски, **в настоящото производство трябва да се изследва по отношение на кои от тях е настъпил падежът за плащане** и съответно исковете по чл. 422 от ГПК по повод същите биха се явили основателни. Срокът на договорите за лизинг е 23 месеца, считано от датата на подписването им, поради което падежите на последната лизингова вноска и по трите договора за лизинг, сключени на 18.09.2020 г., 12.12.2020 г. и на 30.12.2020 г., съобразно инкорпорирания в договора погасителен план е настъпил на съответно на 18.08.2022 г., 12.11.2020 г. и на 30.11.2020 г.

Изложеното налага извод, че падежът на всички вноски **и по трите договора за лизинг** е настъпил **към датата на приключване на устните състезания в настоящото производство**. Следователно за ответника е възникнало задължението да заплати предвидените в договора остатъчни месечни лизингови вноски в размер на 83, 80 лв. по Договора за лизинг от 18.09.2020 г. за мобилно устройство „Alcatel 1S 2020“, 52, 67 лв. по Договор за лизинг от 30.12.2020 г. за мобилно устройство „Huawei p40 lite“ и 214, 10 лв. по Договор за лизинг от 20.12.2020 г. за мобилно устройство „Samsung A20S“ за посочените отчетни периоди, съответно така предявените искове са основателни и следва да бъдат уважени.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 от ЗЗД.

В сключените между ищеца и ответника договори е предвидена дължима от абоната неустойка, в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя или при неизпълнение на задълженията му.

В случая ищецът твърди, че е имал правото да прекрати всеки договор с ответника на основание чл. 19б, б. “в” от Общите условия, според която разпоредба „Теленор България“ ЕАД има право едностранно да прекрати индивидуален договор, сключен или безсключен, когато потребителят не е платил дължимите суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по тези Общи условия.

Така цитираната разпоредба, сочена от ищеца като основание за едностранно прекратяване на договора с ответницата, съдът намира, че следва да се съотнесе към разпоредбата на чл. 19а от Общите условия, в която разпоредба също се урежда едностранно прекратяване на сключен или безсключен договор с „Теленор България“ ЕАД, но по инициатива на абоната, които има право да направи това с писмено едномесечно предизвестие до Теленор.

Това обстоятелство, разгледано и във връзка с липсата на предвиден ред

за прекратяване на договора при виновно неизпълнение на задълженията на потребителя /чл. 20а, ал. 2 от ЗЗД/, предвидени в специалния закон /Закона за електронните съобщения/ и договорите между страните, включително Общите условия, мотивират съда да приеме приложение на разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД - че двустранният договор следва да бъде развален /т. е. прекратен/ с едностранно волеизявление на изправната страна /кредитора/, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, в писмена форма /тъй като процесните договори са сключени в писмена форма/, че след изтичането на срока ще прекрати договора.

От разпоредбата на чл. 87, ал. 2 от ЗЗД става ясно, че предупреждението, че договорът ще бъде развален следва да е ясно и недвусмислено заявено, в писмена форма и достигнало до ответницата. В случая ищецът изобщо не твърди да е отправял писмено предизвестие до ответницата, но намира, че с предприетите фактически действия по преустановяване на предоставянето на мобилна услуга /чрез ограничаване на изходящите и входящите обаждания на абоната/ е пристъпил към прекратяване на договорното правоотношение. Съгласно разпоредба на чл. 31а от Общите условия, според която норма „Теленор“ се задължава предварително и по подходящ начин /чрез кратко тестово съобщение - смс, писмо с обратна разписка, записващ се телефонен разговор, писмо по електронната поща на посочен от абоната електронен адрес за контакти, чрез писмо, доставено с куриер и др./ да информира абоната, че ще предприеме действия по извънсъдебно събиране на негови неплатени парични задължения, включително и когато за целта ще се ползват услугите на трети лица/ кредитни бюра, агенции за събиране на вземания и др./. Информацията по предходното изречение задължително съдържа и данни за точния размер на претендираните парични вземания, за основанието, от което произтичат, както и за третото лице, което ще събира вземането.

Тази формулировка е ясна и не се нуждае от тълкуване по смисъла на чл. 20 от ЗЗД, поради което от нея буквално следва, че едва след като ответника не плати доброволно задълженията, посочени в поканата в дадения срок, ищецът ще пристъпи към описаните по-горе действия - ще прекрати договора и ще начисли неустойка. На основание чл. 87, ал. 1 от ЗЗД това последващо прекратяване обаче следва да стане с ново волеизявление на ищеца до ответника. Данни или дори твърдения, че това е станало до подаването на заявлението по чл. 410 ГПК по делото няма.

Изложеното е достатъчно, за да се приеме, че ищецът не е упражнил надлежно правото си да прекрати договора поради виновно неизпълнение на ответника на задълженията и да заплати процесните фактури, поради което **не е възникнало правото му да получи уговорените в договора неустойки в общ размер на 1 113, 77 лв. по посочените договори.**

По разностките:

При този изход на делото претенцията на ищеца за присъждане на разноски, както в исковото, така и в заповедното производство /т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г., постановено по тълк. дело № 4/2013 г. на ОСГТК, на ВКС/ се явява основателна, съобразно уважената част от исковете. В исковото производство ищецът е доказал извършването на разноски в общ размер на 1499, 45 лв. /виж списък за разноски по чл. 80 от ГПК / - за държавна такса, възнаграждение за особен представител и възнаграждение за процесуалния представител на ищцовото дружество, като съдът ще постанови на ищцовото дружество да бъде възстановена надвнесена сума за държавна такса в размер на 172, 34 лв. / за което съдът е дал указания/ както и още 398, 83 лв. в заповедното производство – по ч. гр. д. №2017/2022 г. по описа на КРС, сторени за адвокатско възнаграждение и платена държавна такса.

С оглед уважената част от исковите претенции, то съдът ще осъди ответника да плати на ищеца сума в размер на 639, 24 лв. – разноски в исковото производство, както и 170, 03 лв. – разноски в заповедното производство.

Разноски в полза на ответника не се следват, тъй като същият не е сторил такива, представляван е от особен представител.

По обжалваемостта:

Настоящият съдебен акт подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му чрез Районен съд - Кюстендил пред Окръжен съд – Кюстендил.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че С. К. И., ЕГН: *****, с адрес: гр. К., ул. “*****“ №*, **дължи на „Йетел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сума в размер на 145, 64 лв. / сто четиридесет и пет лева и 64 ст./ - неплатени абонаментни такси и услуги за периода 15.12.2020 г. – 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, сума в размер на 56, 13 лв. / петдесет и шест лева и 13 ст./ - неплатени абонаментни такси и услуги за периода 15.12.2020 г. – 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, сума в размер на 151, 76 лв. /сто петдесет и един лева и 76 ст./ - неплатени абонаментни такси и услуги за периода 15.12.2020 г. – 14.03.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, сума в размер на 123, 56 лв. /сто двадесет**

и три лева и 56 ст./, неплатени абонаментни такси и услуги за периода 25.11.2020 г. – 24.02.2021 г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, ведно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 07.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 2017/2022 г. по описа на Районен съд – Кюстендил.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че С. К. И., ЕГН:*****, с адрес: гр. К., ул. “*****” №*, **дължи на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сума в размер на 83, 80 лв. /осемдесет и три лева и 80 ст./ - дължими лизингови вноски по Договора за лизинг от 18.09.2020 г. за мобилно устройство „Alcatel 1S 2020“, 52, 67 лв. /петдесет и два лева и 67 ст./ дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 30.12.2020 г. за мобилно устройство „Huawei p40 lite“ и 214, 10 лв. /двеста и четиринадесет лева и 10 ст./, дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 20.12.2020 г. за мобилно устройство „Samsung A20S“, ведно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 07.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, за които суми е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 2017/2022 г. по описа на Районен съд – Кюстендил.**

ОТХВЪРЛЯ, поради неоснователност, исковите с правно основание чл. 422, ал. 1, във връзка с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, предявени от „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, срещу С. К. И., ЕГН:*****, с адрес: гр. К., ул. “*****” №*, за сума в общ размер на **1 113, 77 лв. / хиляда сто и тринадесет лева и 77 ст./- неустойки по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****, по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*****.**

ОСЪЖДА С. К. И., ЕГН: ***, с адрес: гр. К., ул. “*****” №*, да плати на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сума в размер на 639, 24 лв. /шестстотин тридесет и девет лева и 24 ст./ – разноски в настоящото исковото производство, както и 170, 03 лв. / сто и седемдесет лева и 3 ст./ – разноски по ч. гр. д. № 2017/2022 г. по описа на Районен съд – Кюстендил.**

ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ НА „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6, сума в размер 172, 34 лв. / сто седемдесет и два лева и 34 ст./ – надвнесена държавна такса в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му чрез Районен съд – Кюстендил пред Окръжен съд - Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____